

Za tohoto stavu věci jest pak lhostejno, zda žal. úřad v nař. rozhodnutí přihlédl ke všem přílohám st-lem předloženým v podání z 21. března 1930 a zda provedl či neprovedl v podání tom navržené důkazy listinné a důkazy svědky, a nelze proto mluvit o podstatných vadách řízení ve smyslu § 6 zák. o ss, když žal. úřad neprovedl tato šetření pro rozhodnutí věci irelevantní.

Bylo tudíž stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost, aniž nss mohl v daném sporu zkoumati otázku, zda st-li přísluší nárok na udělení stavovského názvu »inženýr« podle § 5 cit. nař. z roku 1917, ani zda st-l po případě může z aktů zahraničních orgánů čsl. (zejména vojenských) před převratem a po něm, st-lem dovolávaných, vyvozovati nějaké důsledky pro užívání názvu »inženýr« jako případné součásti označení jeho vojenské hodnosti.

Č. 10.997.

Církevné veci. — Pokračovanie administratívne (Slovensko): Pre otázku, zda sú úrady administratívne kompetentné rozhodovať spory o dodávkách dreva rím.-kat. farárov, nie je rozhodnou tá okolnosť, zda právny základ povinnosti je či neni sporný, ale je rozhodná povaha onoho záväzku, zda totiž záväzok ten je verejnoprávny či súkromoprávny.

(Nález zo dňa 13. januára 1934 č. 244.)

Vec: Obec S. proti zemskému úradu v Bratislave o dodaní palivového dreva pre rím.-kat. farára.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie, pokiaľ ním bolo zamietnuté odvolanie sťažujúcej si obce, sa zrušuje pre vadnosť pokračovania.

Dôvody: Okr. úrad v Starej Ďale rozhodnutím zo dňa 4. januára 1930 na základe žiadosti rím.-kat. farára Jozefa G. a kantora obce S. Viktora L., podoprenej opisom kanonickej vizitácie, zaviazal sťažujúcu si politickú obec S. k plneniu v tejto kanonickej vizitácii uvedenému ohľadom každoročného poskytovania deputátneho dreva. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil s tým, že žiadosti sa muselo vyhovieť, pretože z predloženého opisu kanonickej vizitácie bolo zjavne dokázané, že obec k tomuto plneniu je povinná.

Napadnutým rozhodnutím žal. úrad so zamietnutím odvolania tak sťažujúcej si obce ako i odvolaní rím.-kat. farára Jozefa G. potvrdil rozhodnutie okr. úradu z týchto dôvodov: Takto bolo treba rozhodnúť, pretože tento záväzok politickej obce, ktorý pôvodne v smysle kanonickej vizitácie zaťažoval urbárikov, prešiel na politickú obec, ktorá tieto farchy od nepamäti znášala, čomu ináč nasvedčujú najstaršie obecné rozpočty a účty, z ktorých nepochybne vysvitá, že obec tieto záväzky až do poslednej doby plnila, ďalej tomu nasvedčuje obecné svedectvo vydané notárskym úradom a konečne kongruálny popis z r. 1896, v ktorom obec potvrdzuje a soznáva, že je povinná vydať rím.-kat. farskému

úradu 8½ siah dreva. Táto povinnosť prešla pravdepodobne na politickú obec s urbarialistov pri prevzatí urbárskeho majetku — v rozmeroch 83 honov — do svojej správy, ktorý politická obec manipuluje a užíva, v dôsledku čeho i s týmto majetkom pôvodne spojené ťarchy je povinná znašať.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto: — —

Sťažnosť vytýka, že v danom spore neboly kompetentné meritorne rozhodovať adm. úrady, t. j. že neboly kompetentné posúdiť udajnú požiadavku rím.-kat. farára, pretože dľa stálej súdnej praxe, jestli je základ takejto požiadavky sporný, adm. úrad môže len to ustáliť, že následkom spornosti základu má byť rím.-kat. farár na porad práva odkázaný.

K týmto vývodom sťažnosti slušelo uviesť:

Nss sotrvál i v danom prípade na právnych názoroch, ktoré háji vo svojej konstantnej judikature, že totiž povinnosť prispievať k dôchodkom rím.-kat. farára dodávaním dreva je povahou svojou zásadne dávkou verejnoprávnou (vid' Boh. A 6614/27), a že o takýchto dávkach rozhodujú zpravidla úrady správne, leda že by šlo o záväzok zakladajúci sa na titule súkromoprávnom, alebo že by bola na spore otázka, kto z niekoľko osôb je z titulu súkromoprávneho k plneniu zaviazaný, v ktorých dvoch posledne menovaných prípadoch nastupuje príslušnosť riadnych súdov (vid' Boh. A 6614/27, 9036/31, 9365/31 a 10.236/32). Z týchto zásad hájených konstantnou judikaturou nss-u plynie, že pre otázku, zda sú úrady správne kompetentné rozhodovať spory o dodávkach dreva rím.-kat. farárovi, je nerozhodnou tá okolnosť, zda právny základ povinnosti je či není sporný, ale že pre túto kompetentnú otázku je rozhodná povaha onoho záväzku, totiž zda záväzok ten je verejnoprávny či súkromoprávny.

Podľa správnych spisov sťažujúca si obec už vo svojom odvolaní do rozhodnutia úradu I. stolice poprela verejnoprávnú povahu onoho záväzku, keďže vo svojom odvolaní namietala, že neide tu vôbec o záväzok obce spočívajúci na kanonickej vizitácii, ale že ide o dar (»donum«), tedy o záväzok spočívajúci na súkromoprávnom pomere.

Žal. úrad však v napadnutom rozhodnutí nezaoberal sa vôbec touto námietkou odvolania sťažujúcej si obce, od riešenia ktorej závisela — ako je to vyše uvedené — príslušnosť úradov správnych k rozhodovaniu v danom prípade, lebo však v napadnutom rozhodnutí zistil za skutok to, že podľa kanonickej vizitácie onen záväzok zaťažoval býv. urbárníkov, a vyslovil len to, že tento záväzok prešiel »pravdepodobne« s týchto urbárníkov na sťažujúci si obec preto, lebo obec prevzala do svojej správy majetok urbárníkov, aniž by náležite tak po stránke skutkovej ako i právnej odôvodnil, že i dotyčne sťažujúcej si obce ide tu o záväzok verejnoprávny. Tento nedostatok odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zakladá podstatnú vadu pokračovania. — — —

Č. 10.998.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o: I. * Zakáže-li okresní úřad na základě § 54 odst. 2 živn. řádu zaměstnávatí ženy jako číšnice ve vešch živnostech hostinských a výčepnických svého okresu, nepozbývá tento zákaz